

GRUP GAZETESİ

dostlukgrubu.com

ERDOĞAN'IN KABİNESİ & BAY KEMAL'İN A TAKIMI

AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 28 Mayıs'ta gerçekleşen ikinci turu zaferle bitirmesinin ardından, yemin etmesi sonrası gözler kabinedeydi. Başkan Erdoğan'ın yeni kabinesinde Sağlık Bakanı Fahrettin Koca ve Kültür Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy yerlerini korurken; Hazine ve Maliye Bakanlığı'na Mehmet Şimşek, Dışişleri'ne Hakan Fidan, Adalet'e Yılmaz Tunç, Milli Savunma'ya Yaşar Güler, Sanayi ve Teknoloji'ye Mehmet Fatih Kacır, İçişleri'ne Ali Yerlikaya atandı. Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği'ne Mehmet Özhasseki, Gençlik ve Spor'a Osman Aşkın Bak, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhân, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na Alparslan Bayraktar, Milli Eğitim Bakanlığı'na Yusuf Tekin, Tarım ve Orman Bakanlığı'na İbrahim Yumaklı, Ticaret Bakanlığı'na Ömer Bolat, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'na ise kabinenin tek kadın ismi Mahinur Özdemir Göktaş getirildi. Cumhurbaşkanı Yardımcısı ise Cevdet Yılmaz oldu.

Seçim sonuçlarının açıklanmasının ardından "Mücadeleye devam" diyerek CHP Genel Başkanlığı'na devam edeceğinin sinyallerini veren Kemal Kılıçdaroğlu'nun milletvekili olmaması nedeniyle TBMM Grup Başkanlığı'na Özgür Özel seçildi.

CHP'nin TBMM Grup Başkanvekilleri ise Burcu Köksal, Ali Mahir Başarır ve Gökhan Günaydın oldu.

CHP'de Merkez Yönetim Kurulu üyeleri de değişti. Kemal Kılıçdaroğlu'nun A Takımı olarak bilinen MYK'da yer alacak isimler ise şöyle: Ahmet Akın, Aylin Yaman, Aysu Bankoğlu, Bülent Kuşoğlu, Devrim Barış Çelik, Eren Erdem, Faik Öztrak, Hasan Efe Uyar, Lale Karabıyık, Neslihan Hancıoğlu, Semra Dinçer, Tahsin Tarhan, Yunus Emre ve Zeynel Emre.

Kemal Kılıçdaroğlu, Örgütten Sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı'nı da kaldırarak tüm örgütü kendine bağladı. CHP'de kurultay takvimi yaklaşırken CHP'den Bolu Belediye Başkanı seçilen ancak daha sonra ihraç edilen Tanju Özcan, "Kılıçdaroğlu çekilmeli" dedi.

Ahmet Eren Özen
Özgürlükçü Demokrasi
ve CHP
Sayfa: 3 - 7

Prof. Dr.
Coşkun Küçüközmen
Enerji Ticareti ve Enerji Risk
Yönetimi
Sayfa: 8 - 12

Prof. Dr.
İbrahim Attila Acar
Yeni Kabine ve
Beklentiler
Sayfa: 13 - 14

H. Zeki Sungur
Seçimin Ardından
Sayfa: 15 - 18

VEFAT VE TAZİYE

İlk Türk ve Müslüman Kantocu Nurhan Damcıoğlu'nu, 82 yaşında kaybettik. Ebediyete erişen güzel sanatçımız belleklerimizde daima hatırlanacak ve eserleri sonsuza dek dinlenecek ve izlenecektir.

Damcıoğlu'nun Dostluk Grubu koro konserlerimize katılması, bizleri çok mutlu etmişti.

2010 yılından beri İzmir'de yaşayan sanatçı, 16 yaşında Devlet Tiyatrosu'nda başladığı sanat kariyerini daha sonra sinemaya ve başta TRT olmak üzere televizyon ekranına da taşımıştı. Kaprisi olmayan, neşeli bir kişiliği vardı.

Sanatçıya Allah'tan rahmet, yakınlarına ve sevenlerine baş sağlığı diliyoruz. Onu hiç unutmayacağız.

"ÖZGÜRLÜKÇÜ DEMOKRASİ VE CHP" AHMET EREN ÖZEN

Bülent Ecevit'in bazı makalelerinden yararlanarak yazdığım eski bir yazıyı son seçim sonuçlarından sonra güncelleyerek sizlerle tekrar paylaşmayı uygun gördüm.

Bana kalırsa, CHP'nin yeniden başarı kazanması için en başta ve gerekli olan şey siyaset üretimini yeniden yapmasıdır. Önceki gün eski SHP Genel Başkanı Murat Karayalçın'ın sosyal medya hesabında paylaştığı öz bildiri (tweet) de bu yönde çokça doğrular içeriyordu.

Ancak Sayın Karayalçın, CHP'nin neden siyaset üretiminde geri kaldığına net bir cevap veremiyor. Oysa CHP 2016 yaz aylarında kurultay toplayarak programını yeniden yazacaktı. Bunun ön hazırlıkları yapılmıştı. '15 Temmuz 2016 FETÖ Kalkışması' olmasa idi; bambaşka bir CHP karşımızda olacaktı. Yani kabahat ne Sayın Genel Başkan Kılıçdaroğlu'nda ne de o dönemin yönetimindeydi. Üzülerek belirtmek isterim ki o günkü genel durum (konjonktür) buna engel oldu.

Bununla birlikte sessiz sedasız yapılan kurultaylardan birinde "CHP, Demokratik Sol Bir Partidir" ifadesinin tüzükten kaldırılıp "Sosyal Demokrat" etiketinin getirilmesi bana göre 100 yıllık CHP tarihinde asrın hatasıdır!

Demokratik Sol neydi? Sosyal demokratlıktan farklı olarak demokratik solculuk ülkemiz koşullarına daha uygun siyaset üretmek ve uygulamak demektir başta. Sosyal demokrat ülkelerde; diyelim ki işçi hakları vardır ama bu ülkelerde örneğin bir işçinin cenazesi olduğunda taziye, helva yapmak, gelenlere yemek verilmesi, mezar başında dua okumak ve benzeri Türk geleneği olmuş uygulamalar var mıdır? Örneğin Almanya'da SPD'li bir belediye ölen bir kişinin taziyesine gelenler için taziye evi kuruyor mu, yemek veriyor mu belediye ya da gelenleri mezarlığa götürecek araç tahsis ediyor mu? Oysa bu dediklerim CHP'li belediyelerce ülkemizde yapılmaktadır. Demek ki SPD sosyal demokrattır ama demokratik solcu değildir.

Basitleştirerek anlatmaya çalıştım. Yani sosyal demokraside insan emeği vardır ama emeğin kültürle harmanlanması ve değerler siyaseti yoktur. Oysa demokratik sol akımı benimsemiş bir parti olarak CHP'nin ülküsü kimsenin kimseyi ezemeyeceği, sömüremeyeceği, insan kişiliğinin her türlü toplumsal engelden kurtulmuş olarak özgürce gelişebileceği dinamik ve yaratıcı bir toplum düzeni kurmak olmalıdır. Elbette CHP bunu yaparken demokratik kurallar içinde ilerlemelidir.

Bu ülkeye doğru; gelişme halindeki bir ülkede pek çok ekonomik ve sosyal ağır sorunları bulunan bir ülkede; böyle bir ülkeye doğru özgürlükçü demokrasi kuralları içinde ilerlenebilir mi? Hiç değilse Türkiye'de ilerlemenin o yoldan mümkün olduğu artık tartışılmayacak bir açıklıkla Sayın Genel Başkan Kılıçdaroğlu tarafından da ortaya konulmuş olduğu inancındayım.

Özgürlükçü demokrasiyi, Türkiye'deki başka partiler kadar değil, Türkiye'deki başka partilerin hepsinden daha çok benimseyen parti olarak CHP, geride bıraktığımız birkaç yıl içinde solda olduğunu açık açık söyleyerek, düzeni değiştireceğini açık açık anlatarak, kurulu düzen savunucularının suç saydığı düşüncelerini suç saymadığını söyleyerek, en zor koşullar altında siyaset ülküsü ortaya koymaktan ziyade daha merkezîyetçi hatta sağa yaklaşan bir politika izledi. Türkiye'nin en çok oy olan ikinci partisi durumunu korudu ama halk desteğini sürekli olarak artıran bir parti haline gelemedi. CHP'nin uzun zamandır yüzdesel olarak 22 - 25 aralığında kaldığını görüyoruz.

Solda bir düzen değişikliği isteyenlerin -CHP haricindeki solda- halkı bir yana itmeye kalkışmaları yani "Biz bu işi halksız yapacağız. Halka dayanarak bu iş yapılamaz. Çünkü halk anlamaz" diye yola çıkmaları pek akıllıca bir davranış sayılmaz. Bunu YSP/HDP'nin düşen oylarından ve TİP'in %3'ü bile yakalayamamasından anlıyoruz. Şimdilerde bu partiler de hatalarını anlayıp kendilerine çeki düzen verme yoluna gireceklerdir.

Çünkü, solda bir düzen değişikliği yapmak isteyenler zaten o düzenin bütün egemen güçlerini karşısına alırlar. Bir de halkı yanlarına almazlarsa neye dayanarak, hangi güçten güç olarak yollarında ilerleyebileceklerdir? Dış güçlerden mi medet ummaktadırlar? Ya da ellerindeki tek çare zora dayanarak ilerlemeye çalışmak mıdır? Ki bu durum silahlı mücadele olarak ülkemizde görülmüş, yakın geçmişimizde çok acılar yaşatmıştır ve bu kesimlere faydası da olmamıştır bu tip mücadelenin. Çünkü kendi kullanabilecekleri zorlardan daha baskın zorların da karşısına çıkması kaçınılmazdır. Bu devlet ya da devlet destekli sağ militanlar olarak varlık göstermiştir. Bugün de SADAT ve benzeri paramiliter kuruluşları da böyle görmek gerekir.

Halkla bütünleşmenin hiç değilse Türkiye için kesin bir koşulu vardır. O da, halkın isteklerine, özlemlerine ters düşmeyen bir rejim peşinde koşmaktır. Türk halkı görülmüştür ki demokrasiyle gelmeyen hiçbir şeyi benimsemeyecektir. Fakat sadece demokrasi de yetmez. Demokratik rejim içinde de halk güçsüz kalabilir. Oysa halktan yeterince güç alabilmek için, halktan alınacak güçle iktidara gelebilmek için, önce halkın yeterince güçlü olması gerekir. Atatürk'ün ekonomi ile ilgili söylemlerini bu noktada tekrar tekrar hatırlamak, incelemek, üzerinde düşünmek gerekir.

Sadece siyasette güçlü olmak halkı güçlendirmez. Siyasal örgütlenmelerle halkı güçlendirmek yeterli değildir. Siyasal gücün temeli ekonomik güçtür. Eğer halk ekonomik bakımdan yeteri kadar güçlü değilse eğer halk, üretim ilişkilerine kendi istediği yönü verebilecek olanaklara ve güç düzeyine kavuşmamışsa, o zaman halkın siyasetteki güçleri kâğıt üzerinde kalır. Anayasa ve yasaların sayfaları üzerinde kalır. Onun için CHP her şeyden önce ekonomide halkı güçlendirmek amacına yönelmiş olmalıydı.

Yerel yönetimlerin bu konuda yaptığı çalışmalar maalesef çok zayıf kalmıştır. Oysa CHP'nin elindeki bir İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İzmir, Ankara, Mersin, Antalya, Adana hatta Aydın; geniş hinterlandı ile neler yapabilirdi? "Kaçan fırsat elde kuşmuş" diye bir şarkı vardır; "her şey fani hayat boşmuş" diye devam eder. Demek ki "hayat boşmuş" dememek için fırsatları doğru değerlendirmek gerekiyor!

Bazı solcular, halkı güçlendirebilmek için, ekonomik gücün devlet elinde bulunması gereğini savunurlar ve devletin bu gücü halk için kullanabileceğini ileri sürerler. CHP içinde de bunu söyleyenler, hatta hesabı kitabı yapmadan kamulaştırma sözünden bahsedenler oldu. Bunun böyle bir olanak sağlamadığı, dünyada hiç değilse şimdiye kadar yapılmış deneylerde görülmüştür. Ekonomik güç bir ölçüde devletin elinde yoğunlaştı mı, o sırada devleti yönetenlerin başında kimler bulunuyorsa onlar güçlenmiştir. İşte AKP'nin parti devleti, ihalelerdeki durum hepimizin malumu. Halk adına diyerek, halkı güçlendireceğiz diyerek halkı yönetenler güçlenmiş ve o rejimler içinde halk birtakım maddi olanaklar elde edebilmiş olsa bile, demokratik solun vazgeçilmez ülküsü olan özgürlüklerine kavuşamamışlardır.

Özgürlükçü demokratik rejimi kabul edince, ister istemez girişim özgürlüğünü de kabul etmek ve desteklemek gerekecektir. Bunun yanında işçilere tırpanlanan demokratik sendikal haklarını yeniden tanıyarak, özel sektör karşısında kendi haklarını ve özgürlüklerini savunabilme olanağını da vermek zorunludur. CHP, bugün bu değerleri yeterince savunamadığı ve yeterince yüksek sesle, inandırıcı olarak dile getiremediği için toplumun gelir seviyesi düşük kesimlerinden seçim vaatlerine rağmen arzu ettiği desteği alamamıştır.

CHP'de ne zaman bir oluşum filizlense, oluşmakta olan özgürlükçü demokrasi akımını eleştirenler; "Siz solcu değilsiniz" derler, "Atatürk'ün yolundan ayrıldınız" diye suçlayıp "Siz bu düzeni değiştiremezsiniz" şeklinde konuşurlar. "Elitistsiniz" "Yenilik adına yozlaşıyorsunuz" derler. Bunları söylerken dayandıkları kanıtlar, deliller elbette CHP için önem taşır. Fakat bu gibi savlarda bulunanların yargıları partiyi bir ölçünün ötesinde de ilgilendirmemelidir. Çünkü bu açıdan CHP'yi eleştirenlerin hareket noktası, bir çeşit dogmatizmdir. Bunlar "ulusalcı" görünümündeki dogmatistlerdir.

Öyle ki "ulusalcılık" gibi son derece değerli bir kavramı da kendi çıkarları uğruna kullanmaktan çekinmeyen bu tip bir dogmatizm, esasında hiç de milli ve yerli olmayan Ortaçağ'daki cadı avlarından kalma bir yanılgıdır. Söylemlerinin Atatürk'ün bilimsellik anlayışıyla da bağdaşamayacağını sanıyorum. Kendi bildiklerinin ve bellediklerinin kuşku duyulmaz ve tartışılmaz doğrular olduğuna inanan kimseler ve siyasal güçler tarihin her döneminde görülmüştür. İnsanlık en büyük acıları böylelerinin elinden çekmiştir. Şimdi de basında pek yer alamasalar da böylelerinin sesleri hala duyulmakta, tek yaptıkları ise otel salonlarında CHP'yi ve liderini eleştirmekten ibaret kalmaktadır.

Bunların bir benzeri de sözde "Batıcı" olan tiplerdir. Bunların da Batı'yı ve moderniteyi okuyuşu, anlayışları yüzeysel ve sakat bir politikadan ibarettir. Bu kesimin CHP içinde son dönemde bir hayli yer işgal ettikleri ve şimdilerde kendilerine yakın medya kuruluşları ve ekran yüzleri ile gazeteci kisvesi altındaki kalemşörleri ile Genel Başkan'a baskı yapmaya çalıştıkları açıkça ortadadır.

CHP, şu anda parlamentoda zorlu bir mücadelenin içine düşmüş durumdadır.

Ve bu mücadelede yalnızdır. Bunu şu anda göremeyenler yarın öbür gün Anayasa değişikliği ve türban meselesinde AKP ile Deva, Gelecek, Saadet ve İYİ Parti birlikte iş tuttuğunda göreceklerdir.

Türkiye'deki düşünce, anlatım ve örgütlenme özgürlüğüne konan sınırlamalar demokrasiye aykırıdır. Fakat bu sınırlamaları ortadan kaldırmaya CHP'nin parlamento gücü henüz yetmemektedir. "Yeni Anayasa" adı altında getirilmek istenen AKP şeriat sistemi - dikkat edin İslam şeriatı değil - ve diktaya karşı CHP'yi yalnız bırakmamak lazımdır. Sayın Genel Başkan'ın belirttiği gibi mücadele azminden asla geri durmamak ve "biz buradayız" demek gerekmektedir. Aksi takdirde ülke adım adım kanlı bir geleceğe sürüklenmenin eşiğindedir. HÜDAPAR'dan memlekete ne fayda gelir? Kadınlara AKP'den ne fayda gelebilir?

İzmir'de 842 okula manevi danışman adı altında imam atandığını belki de duymadınız. Laikliğin açıkça ilgası olan ve AKP'nin molla düzenini kurma çabasının resmi! bir kararı olan bu atamalara karşı CHP sessiz kalıp yaz ayları geldi diye tatile çıkabilir mi? Okullara temizlik malzemesi göndermekten aciz Milli Eğitim Bakanlığı hangi bütçe ile imamları okula atamış, maaşlı kadrolar tanımıştır? Aralarında ilkokulların da olduğu bu okullara, ihtiyaç duyulduğu halde temizlik görevlisi, büro memuru, sağlık görevlisi ya da trafik eğitmeni atamayan MEB, medrese düzeni getirmek istiyor. Eğitimdeki Tevhid-i Tedrisat'ı kaldırıp yerine konulacak bu faşist, bilim dışı ve gerici düzeni kabul mü edeceğiz? CHP derhal bu meseleye el atıp her okulda örgütlenmeli ve her okula temsilciler atamalı. Ayrıca imamları okul dışına çıkarmak için her türlü eylemi gerçekleştirmekle yükümlüdür.

Parti içinde ayrılıklar ve gayrılıklar gün yüzüne çıkmıştır. Geçmişteki olayların ve hiziplerin üzerine bir sünger çekmenin de pek mümkün olmadığı anlaşılmaktadır. O halde kurultay yolunda CHP bağırsaklarını bir an evvel temizleyip yoluna güçlü şekilde devam etmelidir. Savunumu (ideolojisi) özgürlükçü demokrasi olmalıdır.

"ENERJİ TİCARETİ VE ENERJİ RİSK YÖNETİMİ"**Prof. Dr. COŞKUN KÜÇÜKÖZMEN**

Bağlantı kurmak anlamındaki "connect" kelimesi üzerinde durarak yazıma başlamak istiyorum. Connection (bağlantıda olmak) ne kadar iyi olursa veriyi o kadar iyi aktarıyorsunuz. Veri deyince de akla da istatistik gelir. İstatistiğin kaynağı ise mühendisliktir. Nobel alanların büyük bir kısmının lisansı mühendisliktir ama doktorası iktisattır mesela.

Doktoramı İngiltere'de yaptığım yıllarda David Lawrance, Cambirdge Üniversitesi Nükleer Fizik Bölümü bölüm başkanı idi ama aynı zamanda Citi Grup'un finansal risklerden sorumlu bölümündeydi. Bu adamın ne işi vardı Citi Grup'ta diyeceksiniz? Finans demek enerji emtialarının satışı ve piyasasından para kazanmaktır çoğunlukla. Yani masaya benzini mazotu, petrolü koysanız birbirinden ayırt edemeyecek kişiler, bunların fiyatları üzerinde oyun yapıyor. Türev araçlarla tamamen stokastik ve tamamen mühendislik alanına giren bir prosesle iş yürütüyorlar ve elbette bundan para kazanıyorlar.

Ancak risk yönetiminin sayısal tarafını bilerseniz, finansı A'dan Z'ye öğrenmişçesine bir kaldıraç sağlamış olursunuz. Şöyle açıklayalım. İktisadın tanımını bize nasıl öğretirler? "Kıt kaynaklarla sınırsız insan ihtiyaçları arasındaki ilişkiyi inceleyen bilim dalı" şeklinde. Kaynakların aslında kıt olmadığını, bolca israf edildiğini, kaynakların yenilenebilir olduğunu idrak ettiğimiz bir geçiş dönemindeyiz. Yenilik deyince de "Her yenilik çıktığında her şey yeni başlıyor" demeyi öğrendiğimi de belirtmek isterim. Örneğin cep telefonu ilk çıktığında insanlarla yapılan röportajları hatırlıyorum. "Artık teknolojinin son noktasına geldik" diyorlardı. Birkaç ay sonra bir manşete rastladım: "Çalar saatlerinizi çöpe atın, cep telefonlarınız sizi uyandırabilecek." Sonrasında "Gameboy'larınızı atın, çünkü telefonlara oyun geldi", "Walkman'lerinizi atın 150 şarkı alan İpod geldi" gibi haberler birbirini izledi. Son 20-30 yılda şahit olduğumuz şeyleri bir araya getirdiğimiz zaman yenilik diye sunulan bir önceki şeyin ne kadar komik olduğunu ve kapitalizmin mükemmel örnekleri olduğunu göreceksiniz.

Hedge Fund denilen foundların olayı şu: Kendilerinin getirilerini maksimize etmek için yaptıkları yöntem veriyi toplamak, doğru analiz etmek ve riski en düşük miktarda tutarak hareket etmek. Yani şu; bir ülkeye kaç gemi gidiyor ve ne taşıyor; petrol taşıyorsa o ülkenin ekonomik faaliyetleri çok iyi olacak o ülkenin borsasına hisse senetlerine yatırım yapalım. Daha sonra o uydundan ne ekilmiş ne biçilmiş buna bakıp future (gelecek) opsiyonlu alım satım senetlerine yatırım yapalım ya da bu işin ticaretini yapan bankanın fonlarını toplayalım.

Peki bunu bizler de yapamaz mıyız? 2012'de okuduğum bir makale üzerine "Merkez Bankası'nın Uydusu Göklerde" diye bir köşe yazısı yazmıştım. Yukarıda yazdığım olayı 2012'den önce de yapıyorlardı birileri. Dünya'nın etrafını dolaşan ve dünyadan sürekli fotoğraf çeken, nerede ne ekildiğini dolayısıyla neyin kıtlığının yaşanabilece -

ğini neyin bol olacağını bilir, görür ve ona göre uzun ya da kısa yatırım yaparım. Yani benim bir şey üretmem gerek kalmadan bolca para kazanabilirim; bunu devlet olarak da yapabilir ya da kişileri yönlendirebilirim.

Bunun benzeri olarak; teknolojik gelişmeleri takip ederek, ilgili ülkenin teknolojideki ilerleme aşamasını ve hızını takip ederek ülkenin içinde bulunduğu ortamı kendi lehlerine nasıl çevirebilirler diye bakanlar da var. "Vested Interest" yani sizin sorununuzu kendime fayda getirecek şekilde çözme yaklaşımı ortaya koymam demektir. "Bir hastaya şu ilacı kullan, sana çok faydalı olacak" diyorum. Halbuki o ilacın üreticisi benim kardeşim ya da ortağı olduğum bir firma; bu şekilde düşünün. Yani menfaatimi çıkarımı düşünüyorum ama aynı zamanda kendimi bu çıkarda haklı görmem, "kazanılmış menfaat" demek bu kavram.

Tam da bu noktada enerji başrole geliyor.

Sermaye girişi olmadığı takdirde en çabuk batacak ülke sıralamalarında Türkiye birinci sırada. Diğer ülkelerin kendini finanse edebilecek enerjileri var, petrolü var. Bizim neyimiz var? Enerji risklerinin ölçümüne ilişkin bir çalışma yaparken, "tahmin edilebilir sürprizler"i de göz önüne almalıyız. Greenpeace ile Shell'in geçmiş yıllarda yaşadığı olay Shell'e milyarlarca dolara mal oldu. Shell, artık kullanmadığı platformu batırmak için yetkililerden izin almıştı ama Dünya, deniz kirliliği anlamında o platformun yapıldığı zamanki Dünya değildi, değişmişti ve çevre bilinci de petrolün üretimi kadar önemli bir konuma gelmişti artık. Bu anlamda timeline çok önemli. Birkaç jenerasyonun birarada çalışması gerekiyor. Çünkü bir konuma gelmeniz zaman alır şirket olarak ama piyasadaki gitmeniz birkaç saniyeyi bulur. Birbirinden öğrenen jenerasyonlar yani riskin öğrenilmesi ve yönetimi.

Geçtiğimiz ay, İzmir'deki Folkart evleri yangını oldu biliyorsunuz. Binanın dıştan iç koridordan balkonlarına, panjurlarına varıncaya kadar ahşap ile dekore edildiğini, yani yanıcı madde ile kaplı olduğunu hepimiz görmüş, öğrenmiş olduk. Ve duyduğuma göre yanan binada oturanlardan biri de yangın malzemeleri satan bir firmanın sahibi olan bir işadamı imiş. Yangın konusunda uzman ama o da o binanın içinde. "Terzi kendi söküğünü dikemez" vecizesi değil bu. Riskte algı, riskte seçicilik meselesi.

1998'de doktora için İngiltere'de iken tesadüfen katıldığım seminer aklıma geliyor mesela. Seminere girdiğimde yaklaşık beş dakikadır başlamıştı ve tamamen finans ve bankacılık riskinden bahsediliyordu. Muhteşem bir seminerdi, sürekli not aldım. Çıkarken seminerin afişini gördüm: "İngiltere'de Sağlık Sektörü Riskleri - Konuşmacı İngiltere eski Sağlık Bakanı" Haydi bakalım! Risk üzerine doktora yazıyorum ama riskin tarihini bilmek lazım diye bütün bildiklerimi unutarak baştan başladım. Risk yönetimi nereden gelmiş diye araştırdım ki ilk kullananlar inşaat mühendisleri. Baraj yaparken kullanıyorlar. Şimdi işin içine yapay zekanın girmesiyle konunun nereye gideceğini varın siz düşünün.

Enerjide risk yönetimi konusu ilk önce enerjiyi çok iyi sınıflama ve aralarındaki bağı çok iyi bilmekle geliyor. Bunun için enerji alanında çalışan mühendislerin tamamının çok iyi bir finans bilgisi olması gerekiyor. Fiyatları, projeleri değerlemede, hesap yapma noktasında birçoğunun bunu bildiğini düşünüyorum. Çünkü birçok parametre bizim kontrolümüz dışında; uluslararası gelişmeler, jeopolitik riskler, sorunlu komşular uygulamayı zorlaştırıyor. Çözüm nükleer santralde mi? Belki evet. Ancak yenilenebilir enerji alternatifleriyle karşımıza çıkıyor diyor nükleer karşıtları.

Ülke olarak gerek eğitim verebilecek gerekse de çalışacak insan kaynağı, bilgi birikimine sahip olma bakımında muazzam durumdayız. Yazının başında "connect"ten bahsetmiştim. İş burada kilitleniyor. Elinizdeki varlıkların ki bunların bir numarası entelektüel sermayedir, insanların farkında olmaması en büyük risktir. İnsanların konuşmasını sağlamak durumundasınız. Konuşmadığı takdirde 2009'daki bir dergide sıralanan sorunları 2023 dergisi gibi okuyabilirsiniz. "İnsan da aynı, hata da aynı" dersiniz. İşte timeline dediğimiz mesele bu. Nesiller arası ortak çalışmadan bahsettiğim şey. Senaryo analizi ve stres testleri yapmanız gerekir.

Stres testi şu; dolar 28 lira olursa ne olur? Dolar borcum varsa nasıl etkilenirim, dolar alacaksam paramı dolarda tutarak elde edeceğim kazançtan daha fazla başka bir işte kar edebilir miyim diye düşünürsünüz. Ya da enerji fiyatlarında yükselme neye mal olur? Finansal açıdan ve sosyolojik açıdan değerlendirmelisiniz. Toplumsal davranış önemlidir çünkü petrolü bahane ederek petrol girdisi hiç olmayan ya da dikkate alınmayacak düzeyde minimal olan sokaktaki simitçi bile bunu bahane ederek fiyatlara zam yapıyorsa birbirini besleyen sosyal davranışlar neticesinde fiyatlar genel düzeyinde artış (enflasyon) sarmalı kaçınılmaz olacaktır.

Peki senaryo analizi ne? Seçimler sonuçlanıncaya kadar Türkiye ile ilgilenen ülkelerin sorduğu sorudur örneğin: İktidar kalacak mı yoksa değişecek mi? What if? Böyle olursa ne olur şöyle olursa sonucu ne olur gibi? Hesaplamalar yapıyor yabancılar. Benim çıkarım ne olacak? İki tane nükleer enerji santrali devam ediyor şu an. Rusya enerji bakanı olsanız ne düşünürsünüz; şu anki iktidar devam etmeli ki benim çıkarım da devam etsin diye düşünürsünüz.

Çin'i dikkate alıyor musunuz mesela? Alıyorsanız doğru yoldasınız. Avrupa Birliği'nin dolaylı olarak baskıları neticesinde İtalya, kuşak ve yol inisiyatifinden çıkacağını açıkladı bu sene içerisinde. Çin'e karşı Avrupa, ilk ve net somut tepkisini ortaya koydu. Bu ilan edilmemiş bir Soğuk Savaş. Denklem baktığınız zaman Kissenger'ın sözü aklıma geliyor. "Kutup İpekyolu benim kabusum." Çin ile Rusya'nın kutuplardaki denizler üzerinden Amerikan egemenliğini kırması yani.

Bu durumda Türkiye'yi nereye koyarsınız? Dünya'ya uzaydan bakan bir Marslı olduğunuzu düşünün. Odak noktanız neresi olur? Türkiye coğrafyası. Bütün hikaye bu. Enerji koridoru mu olmak istiyorsunuz, energy hub mı olmak istiyorsunuz? Yani bu akılla oluyor, binaları İstanbul'a taşımakla olmuyor. Aklın nerede olduğu önemli, işbirliğini nerede yaptığınız önemli. Yetişmiş insanınız yurt dışına gitmiş olabilir ama bağlantınız devam ediyorsa eğitim kalitenizle oynamamış iseniz sorun değil. Binlerce makale var, okuyan kaç kişi var? Okumuyoruz kabul edelim. Ama yetişmiş insan deneyimi ile bilgiyi ne kadar birleştirebiliyorsunuz bu önemli, bunu anlayabilmek önemli.

Deneyimle bilgiyi birleştirirken, ne amaçla kullandığımız da önemli. Turist Ömer'de ilk kez her şeyi bilen computer ile karşılaşan Turist Ömer'in ikinci sorusu Spor Toto sonuçlarını öğrenmeye dairdi. Yani kısa sürede nasıl para kazanabiliriz? Uzun vadeli düşünme hiç yok; günü kurtaralım, durumu kurtaralım yeter. Alın size en büyük risk.

Borsanın en büyük kuralı neydi; "hukuk". Ürün üretmeyen ülkelerin bakıyorsunuz bu ürünlerle ilgili borsaları var. Hukuksal altyapı varsa, manipülasyon yoksa, ben alacaklarımı garanti edebiliyorsam, hile hurda yoksa; sıcak para burada demektir. Bunu kaçırmamalıyız.

"Risk içermeyen en büyük yatırım; insana yatırım" ifadesi çok hoşuma gider. Hoca olarak öğrencimin beni tekrar etmesini istemem beni geçmesini isterim. Beni geçmiyorsa kendimi sorgularım. Vısa kredi kartı ne yapıyor mesela? Dünya'daki fintekleri topluyor. Dünyada kendine rakip olabilecekleri daha küçükken satın alıp bünyesine katıyor. O devasa gücünü kaybetmek istemiyor. Çünkü biliyor ki o devasa gücünü kaybetmesi 24 saat.

İyilik için yatırım yapın. "Bulaşıcı açgözlülük" yapmayın.

Uzun vadeli düşünmeyi öğrendiğiniz takdirde ayakta kalıyorsunuz. O kadar petrole rağmen Suriye ve Irak, o kadar değerli metallerine rağmen Afganistan. Bakın hepsinin atıkları bizim ülkemizde depolanıyor. Alın size enerji riski. Karbon salınımı. 16 Mayıs'taki "Yeşil Ekonomi ve Seçimler" yazımda karbon borsasından bahsetmiştim. Havadan para kazanıyorlar borsa ile. Farkında mıyız? İzmir'in üç tarafı denizlerle çevrili ama Konak'tan Çeşme'ye arabayla gidiyoruz; denizi kullanmıyoruz. Onun için ilk söylediğimi tekrarlamak istiyorum. Her şeyi birbirleriyle connect etmeyi unutmayalım.

Bu yazıyı Fuar İzmir'deki Wenergy: Temiz Enerji Teknolojileri Fuarı ve Kongresi'nde yaptığım konuşmadan özetleyerek hazırladım

"YENİ KABİNE VE BEKLENTİLER"*Prof. Dr. İbrahim Attila Acar*

Türkiye siyaseti ve ekonomisi, sadece Türkiye'nin siyaset ve ekonomisi değildir. Atlantik'in iki yakası bu değişim ve gelişmelerden etkilenmektedir. Sonra Avrupa, Kafkaslar, Rusya hatta küçük Ermenistan, başta kuzey olmak üzere komple bir Afrika, Ortadoğu ve Asya... Çin dahil bölgedeki Türk cumhuriyetleri bu gelişmelerin dışında değildir. Böyle bir coğrafi dalgalanmanın parçası olan bir ülkenin siyaseti de ekonomisi de güvenlik politikalarındaki yaptığı atılımlar da hep dikkate değer bulunacaktır.

Dündar Taşer'in dediği gibi "Obamızı sırtlanların, çakalların geçiş yolu üzerine kurmuşuz." Haliyle bela, buraların doğasında var. Ancak iç içe geçmiş ilişkiler ağı içerisinde bugün her şeyin bir dengesi bulunmaktadır. Her yeni değişim bu dengeye etki edebilme gücüne sahiptir. Ancak ana mesele güvenliğin sağlanması ve istikrarın korunması üzerinedir.

Vatandaşın kısa vadede en çok istediği şey dönüp dolaşıp alım gücünde takılıp kalmaktadır. Bunun düzeleceğine dair sinyaller ve gelişmeler yeni dönemin habercileri olacaktır. Ancak başta da belirtildiği gibi pek çok değişken iyileşmeye etki etmektedir. Bunlar arasında;

- Küresel ekonomik koşullar,
- Siyasi istikrar,
- Yapısal reformlar,
- Yatırım ortamı,
- Finansal piyasalar,
- Enflasyon ve
- Faiz oranları

gibi unsurlar sayılabilir.

Faiz tartışmalarında, enflasyonu arttırdığı öne sürülmüş. Bunu onaylayanlar olduğu gibi reddedenler de vardır. Her iki duruma da uyan pek çok referans kaynak bulunabilir. Dolayısıyla faiz arttırılması konusu ya da gerekip gerekmediği, tartışmalı bir konudur. Faiz arttırmanın enflasyonu düşürmeye ve döviz kurunu istikrara kavuşturmaya yardımcı olabileceğini söyleyenlere karşı; faiz arttırmanın da ekonomik büyümeyi yavaşlatmaya ve fon maliyetleri ve yatırım maliyetlerini arttırmaya neden olabileceği de ileri sürülür. Bu konuda belki en doğrusu esnekliktir. Faiz politikasının ekonomik koşullara göre esnek ve dengeli olması gerektiğidir.

Şunu da ifade etmek gerekir ki yabancı sermayeye ihtiyaç duyan bir ülke olarak, şartları bizim değil fon sahiplerinin belirlediği gerçeğini unutmamak gerekir. Ancak yine de Türkiye ekonomisinin potansiyeli olduğu ve bu potansiyeli hayata geçirmek için çalışılması gerektiği gerçeği hep ortadadır.

Türkiye ekonomisinin enflasyonu yenebilmesi, uygulanan ekonomi politikalarına ve küresel ekonomik koşullara bağlıdır. Bu konuda farklı görüşler ve tahminler bulunmaktadır.

Konunun kurumsal yapısının en önemli aktörü şüphesiz Merkez Bankası'dır. Merkez Bankası'nın bağımsızlığını ve güvenilirliğini sağlamak, para politikasını enflasyon hedeflemesi çerçevesinde uygulamak, faiz oranlarını enflasyon beklentileri ve riskleri ile uyumlu olarak belirlemek, rezervleri artırmak ve döviz kuru oynaklığını azaltmak bilinen ilk önlemlerdir.

Bir de olayın bütçe tarafı var ki maliye politikasını disiplinli ve şeffaf bir şekilde yürütmek, bütçe açığını ve kamu borcunu sürdürülebilir seviyelerde tutmak, vergi gelirlerini toplayabilmek, vergi adaletini sağlamak, kamu harcamalarını verimli ve etkin bir şekilde yapmak, sosyal yardım ve destekleri ihtiyaç sahiplerine ulaştırmak da olayın bir başka cephesini oluşturmaktadır.

Yapısal reformlar derken, ekonomide dönüşümü hızlandırmak, rekabeti artırmak ve piyasa ekonomisine uygun düzenlemeler yapmak, yatırım ortamını iyileştirmek ve yabancı sermayeyi çekebilmek, ihracatı ve katma değeri yüksek üretimi desteklemek, işgücü piyasasını esnek ve dinamik hale getirmek, eğitim, sağlık, ulaşım, enerji, tarım gibi stratejik sektörlerde yapılacak reformlar... Sürecin hızlanmasına ve iyileşmesine katkı sağlayacaktır.

Bu bilgiler ışığında, Türkiye ekonomisinde Mehmet Şimşek etkisi olumlu olabilir. Ancak bu konuda kesin bir yargıya varmak için uygulamaları beklemek gerekir.

"SEÇİMİN ARDINDAN"

H. Zeki Sungur

İlki 14 Mayıs ikincisi 28 Mayıs'ta iki turlu olarak yapılan Cum - hurbaşkanlığı ve Milletvekilliği seçimlerinin tamamlanmasının ardından Yüksek Seçim Kurulu sonuçları açıkladı, milletvekil - leri yeminin ardından Cumhurbaşkanı da yeminini yaptı. Bakanların açıklanması ile seçim süreci tamamlanmış oldu.

Şimdi beklentimiz yürütme ve yasama organı olarak görev yapacak Cumhurbaşkanı, bakan ve vekillerin ettikleri yemine sadık kalarak görev yapmalarıdır. Özellikle, 'Devletin ve milletin varlığı ve bağımsızlığını, bütünlüğünü, egemenliğini koruma; hukukun üstünlüğüne, demokratik ve laik Cumhuriyet'e ve Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalma, herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerden yararlanması ve Anayasa'ya sadakat ilkelerine uyma'larıdır. Bu yemin namus ve şeref üzerine yapılmıştır, uymayanların, sadık kalmayanların hakkında söylenecek olumsuz sözler veya düşünceler yemin metninde açık ve nettir.

Mart ayında ilan edilen seçim kararı ile üç aylık bir sürede seçimle yattık, seçimle kalktık. Şimdi partilerin kazananlar ve kaybedenler üzerinden değerlendirme yaparken Türkiye'nin kaybettiğini bir önceki yazımda belirtmişim. Özellikle ekonomik alandaki çöküntünün giderek derinleşeceği ve bizleri zor günlerin beklediği bir gerçektir.

Muhalefet, seçim sonucunda beklediği değişim ve dönüşümü gerçekleştiremediği gibi Cumhuriyet tarihinin belki de en milliyetçi - muhafazakâr - dinci iktidar bloğunun oluşmasını sağladı. Bu başarısızlığın ilk faktörü daha başında ceketin ilk düğmesinin yanlış iliklenmesiydi.

Haziran ayında yapılması gereken seçimlerin öne alınarak bir erken seçime evet denilmesi,

Anayasa gereği aday olması mümkün olmayan RTE'nin adaylığının kabulüne itiraz edilmemesi ve tüm yargı yolları tamamlandığı gerekçesiyle AİHM'e başvurulmaması,

Seçmen listelerinin tartışmalı bölümlerinin özellikle yabancıların, sığınmacıların oy kullanmaları ile ilgili konuların yeteri kadar araştırılmaması, konunun bir dedikodu sürecinde bırakılması,

İktidarın devletin tüm imkânlarını kullanarak seçim meydanlarında boy göstermesine karşın bu konuda denetleyici ve karar verici makamlara itirazların yapılmaması,

Kin, nefret ve ayrıştırıcı bir dille toplumu bölen ve ayrıştıran bunu oya tahvil etmek isteyenlere karşı suç duyurularında bulunulmaması,

Ve de yanlış iliklenen düşmanın ardından daha pek çok yanlışlarla dar gelen bir ceket ve ortaya çıkan yamalı bohça...

YSK'nın açıkladığı resmi sonuçlarla ilgili rakamlar son bölümde verilmiştir. Bu sonuçlara göre;

İki seçmenden biri tek adam düzenine, sözde Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ne "Hayır" demiştir.

Tek Devlet, Tek Millet ilkesi; Tek Devlet, İki Millet hatta Tek Devlet, Bir Millet, Bir Ümmet'e dönüşmüştür.

Yaptıkları, yapacaklarının teminatı olarak seçim propagandasını yürüten Cumhuriyet İttifakı'nın güdümünde; TC Devleti'nin bağımsızlığı bu seçim sonucu ile artık emperyalizmin esiri ve emperyalist devletlerin güdümünde müstemleke ülkesi görünümünde olacaktır.

Bağımsızlık ve tarafsızlık ilkesini yitiren yargı bu yolda yürüyeceğini Türkiye İşçi Partisi (TİP)'nden Hatay Milletvekili seçilen Gezi Davası tutuklusunu Can Atalay'ın dosyasının Yargıtay'da incelenerek serbest bırakılmasını engelleyerek göstermiştir.

Tarikatlar ve cemaatler Anayasa'ya aykırı olarak faaliyetlerine daha özgür bir ortamda devam edeceklerdir.

Kadınların özgür, eşit ve Anayasal yaşam hakları sorgulanacak değiştirilmeye çalışılacak ve yaşamsal zorluklar sıradanlaştırılacaktır.

Tek adam rejimini destekleyen büyük sermaye grupları iktidarın teşviklerinden, vergi bağışıklıklarından, kar garantili yatırımlarından yaralanmaya devam ederken, kazançların karşılığını da kişi ve yandaş kurumlara manevi ve de özellikle maddi olarak ödeyerek güçlerini koruyacaktır.

3 Y; Yolsuzluk, Yoksulluk, Yasaklar bu sefer Yalanlar ve Yandaşlarla artarak devam edecektir.

Güçler ayrılığı ilkesi Anayasa'da sadece yazılı bir metin olarak kalmaya devam edem edecektir.

Yok edilen medya özgürlüğü noktasında gazetecilere ve fikrini beyan edenlere baskı artarak devam edecektir.

Özet olarak TC Devleti Anayasası uyulması gereken bir yasa olarak değil sadece yazılı bir metin olarak kalmaya devam edecek, uygulanan otokrat/otokrasi rejim siyasal İslam'dan radikal İslam'a döndürmek hedef olacaktır.

Bugünlere gelmemizde suçlu kim gelin bunun cevabını geçtiğimiz günlerde ölümünün 60. yılında rahmetle andığımız ozan Nazım Hikmet'ten alalım:

“Ve açsak, yorgunsak, al kan içindeyse eğer,
Ve hâlâ şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak,
Kabahat senin, demeğe de dilim varmıyor ama
Kabahatin çoğu senin, canım kardeşim!”

Türkiye bunları hak ediyor mu? Hayır. Ama bunları kabul eden ve bu şartlarda yaşamayı arzu eden bir kesim var; biat eden, sormayan, sorgulamayan...

Diğer kesim laik, demokratik, çağdaş kesim ise pes edecek mi? Hayır. Ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün “Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır, fakat Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır.” sözü bizlerin de bir yol göstericisi olarak mücadeleye devam edeceği gerçeğidir.

YSK'nın açıkladığı kesin seçim sonuçlarına göre; Cumhurbaşkanı seçimi ikinci oylamasında yurt içi ve yurt dışında toplam 64.197.454 kayıtlı seçmenden oy kullanan seçmen sayısı 54 milyon 023 bin 601 katılım oranı yüzde 84,15'dir. Recep Tayyip Erdoğan 27 milyon 834 bin 589 oy alarak yüzde 52,18 oranında toplam oy oranına; Kemal Kılıçdaroğlu 25 milyon 504 bin 724 oy alarak yüzde 47,82 oy oranına ulaşmış ve Recep Tayyip Erdoğan tekrar Cumhurbaşkanı seçilmiştir.

Milletvekili Genel Seçim sonuçlarına göre;

Cumhur İttifakı: 323; AK Parti 268/263 (DSP-1, HÜDA-PAR-4) YRP 5, MHP 50

Millet İttifakı: 212; CHP 169/130 (DEVA-14, Gelecek Partisi-10, Saadet-10, DP-3, İYİ Parti-1, TDH-1), İYİ Parti 43/44

Emek ve Özgürlük İttifakı: 65; YSP 61/58 (EMEP-2, TÖP-1), TİP 4 olarak mecliste toplam 16 parti, 600 milletvekili ile temsil edilecektir. Ancak rakamların her an değişeceği göz ardı edilmemelidir.

Ülkenin yarısının kendisine hayır dediği Cumhurbaşkanı Erdoğan yeminini yaptıktan sonra itibardan tasarruf olmaz anlayışı ile verilen yemekte yerli ve yabancı konukların huzurunda yaptığı konuşmada:

“85 milyonun tamamını bağrına basacağını, Bölgecilik ve partcilik yapmadığını, Ülkemizde gayretli bir muhalefetin olmadığını ve kendi küçük hesaplarının peşine düştüklerini, Türkiye'nin birliği ve beraberliğine her zamandakinden daha fazla ihtiyacı olduğunu, Seçim dönemindeki kırgınlıkları, küskünlükleri yok sayarak barışmanın yollarını aramayı, Gazetecisi, yazarı, sivil toplumu, sanatçısı, siyasetçisiyle tüm muhalefet cenahının artık milli irade ile barışmasını, Türkiye'nin büyük bir kucaklaşmaya ihtiyaç olduğunu, Bunun için ülkenin tamamında kardeşlik seferberliği başlatmaya davet ederken, gün bir olma, beraber olma, bin yıllık kardeşliğimizi perçinleme günü olduğunu” belirtmiş.

Bu sözlere siz inandınız mı? Ben inanmadım. 3 Y'ye eklenen 2 Y'lerden biri olarak yabancı konuklara yönelik algı yönetimi olarak yapılmıştır. Bu konuşma Erdoğan'ın karşısındaki ekrandan prompterden okuduklarıdır, önüne konulan yazılı metindir, aklındaki değildir. Aklındaki oy aldığı seçmeni harekete geçirecek seçimdeki söylevleridir. Dolayısıyla bu konuşmanın hiçbir kıymeti yoktur ve yok hükmündedir.

Açıklanan bakanlar listesine gelince;

Bakanlar kim olursa olsun asıl bakan RTE'dir. Talimatla geldiler, talimatla iş yapacaklar, uymadıkları takdirde aklarını isteyerek gideceklerdir. Tek bir kadın bakana yer verilmesi ise ittifaktaki dincilere kadına bakışın bir ifadesidir.

Sadece merak ettiğim ekonomide yeni bakan 'nass'a mı bakacak yoksa ekonominin kurallarını mı yerine getireceğidir...

Hakkında fikir yürüteceğim bakan ise sınıf arkadaşım Milli Savunma Bakanlığına atanan Genelkurmay Başkanı Yaşar Güler'dir. Eski bakan Hulusi Akar'dan sonra TSK'ya ilaç gibi geleceğinden eminim. Özellikle siyaseten değil stratejik bakanlık yapacağını ve bizleri germeyeceğini düşünüyorum...

Ve de bu satırları yazdıktan sonra gördüğüm sınıf arkadaşım Yüksel Koçkar'ın yorum olarak gönderdiği <https://medium.com/@sin.alper/kaybedilmi%C5%9F-se%C3%A7imin-sosyal-psikolojik-otopsisi-10152f073167> bağlantısındaki konuların muhalefet tarafından değerlendirilerek yerel seçimlerde yol haritası çizilirken göz önüne alınması gerektiğini düşünüyorum.

Haziran Kitap Kulübü

Hidayet
Karakuş'un
"Bana Bir
Resmini Yolla"
romanını
okuyoruz

@dgdernek

DUYURU

Dostluk Grubu Derneği'mizin üyelerle toplantısı 17 Haziran Cumartesi günü saat 17'de Bostanlı Güzel Sanatlar Parkı Park Kafe'de Olacaktır

Gazetemizdeki tüm haberler ve daha fazlası için
dostlukgrubu.com